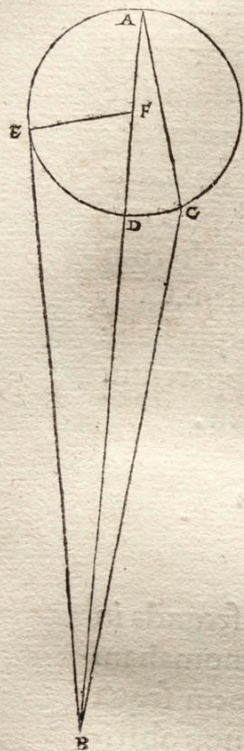

cis anomalie, hoc est in A reperta est, nunc uero BC partium 323, habebimus triangulum ABC , datorum AB, BC laterum, atq; anguli unius CAD , propter reliquam CD circumferentiam a semicirculo part. XIII . scrup. XXI . Dabitur ergo per demonstrata pla-

norum triangulorum reliquum latus AC , & angulus ABC differentia inter medium diuersumq; apogei motum, & quatenus AC subtendit datam circumferentiam, dabitur etiam AD dimetiens circuli ACD . Namq; per angulum CAD partium XIII . scrup. XXI , habebimus CB part. 2498, quarum dimetiens circuli circumscribentis triangulum fuerit 20000. & pro ratione BC ad AB datur ipsa AB earundem partium 3225. & quæ subtendit ACB angulum part. $CCCXL$. scrup. XXVI . Inde & reliquus, put $CCCLX$ sunt duo recti, angulus CBD part. III . scrup. XIII . cui subtenditur AC part. 735. Igitur quarum AB pt. est 417. inuenta est AC part. 95. ferè, quæ secundum quod datam subtendit circumferentiam, habebit rationem ad AD tanquam ad dimetientem. Datur igitur AD part. 96. qualium est ADB part. 417. & reliqua DB part. 321. minima eccentricitatis distantia. Angulus autem CBD qui inuētus est partium III . scrup. XIII . ut in circumferentia, sed ut in centro partium II . scrup. VI . s. & hæc est prosthaphæresis ablatiua ex æquali motu ipsius AB , circa B centrum. Excitetur iam recta linea BE contingens circumulum in E signo, & sumpto centro F , coniungatur EF . Quoniam igitur trianguli BEF orthogoni datum est latus EF partium 48. & BEF partium 369. quibus igitur FBD tanquam ex centro fuerit 10000. erit EF partium 1300. quæ semisis est subtendentis duplum anguli EBF , estq; partium VII . scrup. XXVIII . quarum $CCCLX$. sunt quatuor recti maxima prosthaphæresis inter æqualē F motum, & E apparentem. Hinc cæteræ ac particulares differentie constare poterūt. Quemadmodum si assumpserimus angulum AFE , VI . partium, habebimus triangulum datorum laterum BE, FE , cum angulo q sub EFB , ex quibus prodibit EBF prosthaphæresis scrup. XLI . Si uero

Si uero AFE angulus fuerit XII . habebimus prosthaphæresim partem unam, scrup. XXIII . si XVIII . partes duas, scrup. III . & sic de reliquis ac eo modo, ut circa annuas prosthaphæreses superius dictum est.

Quomodo æqualis apogei solaris motus unā cū differente explicetur. Cap. XXII .

Quoniam igitur tempus, in quo maxima eccentricitates principio primæ ac simplicis anomalie cōgruebat, erat Olymp. $CLXXVIII$. anno eius tertio, Alexandri uero Magni secundum Ægyptios anno $CCLIX$. & propterea locus apogei uerus simul & medius in $V.S.$ grad. Geminorum, hoc est, ab æquinoctio Verno grad. LXV . s. Ipsi us autem æquinoctij præcessio uera tum etiam cum media congruente erat part. IIII . scrup. XXXVIII . s. quibus reiectis ex LXV . s. gradibus, remanserunt à capite Arietis fixarum sphaeræ grad. LX . scrup. LII . apogei loco. Rursus Olymp. $DLXXIII$ anno secundo, Christi uero $M. D. XV$. inuentus est apogei locus VI . grad. & duabus tertijs Cancrī, sed quoniam præcessio æquinoctij Verni secundum numerationem erat part. XXVII . cum quadrante unius, quæ si deducantur à $XCVI$. gradibus medietate & tertia, relinquunt LXIX . scrup. XXV . Ostensum est autem, quod anomalia prima tunc existente partium $CLXV$. scrup. XXXIX . fuerit prosthaphæresis part. II . scrup. VII . quibus uerus locus medium præcedebat. Patuit igitur ipse medius apogei Solaris locus part. LXXI . scrup. XXXII . Erat igitur in medijs annis $M. D. LXXX$. Ægyptijs medius & æqualis apogei motus part. X . scrup. XLI . quæ cum diuisa fuerint per ipsorum annorum numerum, habebimus annuā portionem scrup. secunda XXIII . tertia XX . quarta XIII .

A De anomalia